

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
listopad 2020

Slovo na cestu

Ježíš se v evangeliu jednou ptá: *Kdo je moje matka a kdo jsou moji bratři?* Jakoby se ptal: *Kdo patří do mé rodiny?* V odpovědi pak rozšiřuje svou rodinu na ty, kdo „plní Boží vůli“. My se můžeme zeptat podobně: Kdo všechno patří do mé rodiny? Otec, matka, sourozenci, blízcí i vzdálení příbuzní. Svoji duchovní rodinu dále rozšiřujeme na naše přátele, duchovní bratry a sestry a dále pak na celou církev.

Svátky, jimiž začíná měsíc listopad, nás vedu k tomu, abychom ještě trochu více „rozšířili“ okruh své rodiny – Slavností Všech svatých o ty, kteří dosáhli slávy nebe. Také ti patří do naší rodiny – vzýváme je jako své patrony, prosíme je o přímluvu ve svých potřebách a povzbuzujeme se jejich příkladem. Dalším dnem je památka všech věrných zesnulých. Ta odkazuje na ty, kteří prožívají svůj čas očisťování a očekávání na vstup do Božího království. Pamatujeme v první řadě na všechny z našich rodin, známé, ale také na všechny, kteří „Božího milosrdenství nejvíce potřebují“. Křtem jsem se narodil do obrovské Boží rodiny, a proto moje zodpovědnost přechází i na všechny příbuzné křtem.

Prosbou o přímluvu všech svatých a modlitbou za zemřelé také vyznávám svou víru: *Věřím v společenství svatých... Věřím ve vzkříšení těla a život věčný.*

o. Jan Czudek

Sestra

Jak modrobílý motýl
poletuje ze květu na květ
z bodláku na bodlák
lidských těl

Jak pilná včela
z úlů pokojů
odstraňuje špínu
a vše co odumřelo
Co na tom
že na znamení přítomnosti
zanechá někdy žihadlo

Jak brouček svatojánský
za noci si svítí
očima laskavýma
do tváří pobledlých

Když počítá tep
a převazuje rány
nezapře že dostala lásku
jak žena do věna

A ve svém sesterství
den co den vstupuje
do lidské bídy
stejně jak do radosti
když mnohým brány
z království bezmocných
k životu novému
znovu otevírá

Mons. Josef Veselý

Modlitba v nemoci

*Pane, dej,
ať se podřídím tvé vůli
takový, jaký jsem.*

*Abych tě i jako nemocný
chválil ve svém utrpení.
A ty podle utrpení poznáváš,
kdo je tvůj učedník.*

*Poznej tedy podle toho, co snáším,
svého učedníka i ve mně.
Spoj mé bolesti s utrpením,
které postihlo tebe,
abych už nežil a netrpěl já,
ale abys ve mně žil a trpěl ty.
Amen.*

Zajímá nás...

Co ohrožuje naději? (pokračování z minulé otázky)

Jako každá ctnost, tak i naděje musí být pevně zakotvena mezi nedostatkem a přemírou (přeháněním).

Prvním ohrožením je tedy nedostatek – beznaděj a zoufalství – vyjádřeno úslovími: „*Nic už nemá cenu*“, „*Lepší už to nebude*“. Nevidím žádný světlý bod, nic mě netěší, vzdal jsem to. Teologicky je to „studený hřích“, kdy člověk s plným vědomím odmítá výhled na věčný cíl; důvěru v Boží pomoc;

soudí, že je nemožné dosáhnout blaženosti ať už v jeho finální fázi, tak v prostředích každodenního života. Dobrou radou v tomto případě je všítat si i těch nejmenších krásných věcí kolem sebe, umět být vděčný za všechno, co přináší den. Umět se správně dívat kolem sebe a zaznamenávat všechno to dobré, co mě potkává. Pomáhá i zaměření se na pomoc druhým, protože v zoufalství se uzavíráme do svého sobectví a vidíme jenom „to svoje“.

Druhým ohrožením naděje je přehánění – opovázlivost. Ta má dvojí podobu:

- Spoléhání se na vlastní síly
- Spoléhání se na Boží milosrdenství

Spoléhání na vlastní síly pochází z pýchy. Člověk si myslí, že si stačí sám, spoléhá na své zdraví, výkon a schopnosti. Tento postoj je příznačný pro lidi dnešní doby, která sází na výkon a efektivitu. Zapomíná přitom na vnitřní svět člověka, který má být základem a který se živí tím, co je neviditelné.

Spoléhání na Boží milosrdenství naproti tomu očekává blaženost bez obrácení. Očekává slávu bez vlastních zásluh. Ať dělám cokoli, Bůh mi požehná a je přitom jedno, jestli jedním správně, nebo špatně. Bůh to všechno na konci zahrne do svého milosrdenství.

Zdravý střed naproti tomu předpokládá víru v Boží milosrdenství, a zároveň moji účast. Vyjádřeno lapidárně: Jednej tak, jakoby celá spása záležela na tobě a přitom žij s vědomím, že Bůh má všechno ve svých rukou.

o. Jan Czudek

O výchově

I. část

Jáhen Josef Janšta vydal v roce 2018 v tiskovém apoštolátu A.M.I.M.S. knížku „O výchově“, která má církevní schválení Biskupství brněnského. Shrnuje v ní své poznatky, jak vychovávat děti v moderní době podle křesťanských zásad.

Rádi bychom tuto knížku postupně uveřejnili.

Je dnes zdravá výchova možná?

Mnoho „SAMOZŘEJMOSTÍ“ se nám vytrácí ze života naší společnosti. Například: samozřejmost uzavřít pevný sňatek, samozřejmost mít děti, samozřejmost životního stylu založeného na radostné obětavé lásce (caritas), samozřejmost víry... Ztráta „samozřejmostí“ ve společenském životě je v soužití s přírodou nejlépe přirovnatelná k nerespektování přírodních zákonů, a to přímo evokuje bezstarostnou procházku po tenkém ledě.

Spousta samozřejmostí se nám vytrácí také z rodinného života. Tam jsou důsledky takové neuváženosti už hodně cítit, ba je možné je přímo hmatat. Přitom, co se týče výchovy, vládne mezi rodiči totální zmatek. Nejednou tak slyšíme skeptický povzdech: „Dneska vychovávat... Další děčko? V žádném případě. Jedno úplně stačí...“

Malý obrázek: Katolická rodina je na návštěvě. U oběda děvčátko odmítá jídlo, rodiče nerespektuje. Maminka přitom kupí výchovné chyby. Ve chvíli relativní pohody si však na manžela stěžuje: „Jirka už další dítě nechce.“ Když pak slyším, co všechno s dítětem rodiče zažívají, tak ho chápu, i když jeho řešení nesdílím.

Jsem přesvědčen, že i dnes je zdravá výchova možná. Má však svá jednoduchá pravidla, která se nedají obejít. Je cosi nenormálního, že se o tom musí psát, případně vydávat knihy. Dnešní generace měla přijmout výchovná pravidla jako osvědčenou moudrost od

svých rodičů a prarodičů. Časová posloupnost získávání této moudrosti je přitom hodně dlouhá. Při pouti do Medjugorje jsme poznali, jaký je tam rodinný život. Lidé jsou tam mnohem chudší než u nás, ale stavějí tam velké domy a na hřbitově se člověku otevře pusa nad nádhernými a velkými hroby. Středem domu je velká místnost, mohli bychom říct kuchyň, ve které se schází celá rodina. Kolem tohoto středu bývají přistavěny byty, ve kterých bydlí „mladí“. Rodiny tak žijí spolu, ale i zvlášť. Zmíněná velká kuchyň dole patří starým rodičům či dokonce prarodičům. Tam se společně jí, předávají se moudrosti, vychovávají děti. Úcta k vícegenerační rodině se projevuje ve stavbě velkých rodinných hrobů.

U nás je rozdíl nejenom v tom, že rodiny „starých“ a „mladých“ nežijí pohromadě, navíc nejednou nemají k sobě úctu. Mladí „neberou“ staré, kteří si zase neváží mladých. K přirozenému předávání výchovatelských dovedností tak často nedochází.

Než se ponoříme do jednoduchých, ale zároveň i hlubokých tajů výchovy, odpovězme si na otázku: Co je předpokladem dobré výchovy dětí?

Odpověď je jednoduchá: dobrá rodina. Společenství rodiny je přirozeným prostorem, kde se má narodit dítě. Jakékoliv narušení harmonie v rodině nebo dokonce rozpad rodiny zanechá na dítěti negativní důsledky. Bohužel nemálo lidí považuje takovéto tvrzení za frázi, úlitbu, kterou musí udělat katolický autor. Vždyť přece v každém manželství něco je, spory a hádky jsou normální, idylické vztahy jednoty patří zamilovaným, rozvody jsou součástí života. Naprosto zodpovědně prohlašuji, že nesoulad v manželství je hříchem, který zasahuje do života dítěte velmi citelně. Manželé, kteří cítí, že se jim drolí prvotní soulad a nevědí si s tím rady, by měli hledat co nejdříve pomoc u lidí, kteří jim pomoci mohou. Nesoulad v rodině, nebo dokonce její rozpad narušuje podle J. Prekopové tzv. *rodinné konstelace*. Slovo konstelace vzniklo z latinského cum (s) a stella (hvězda) a vyjadřuje postavení hvězd ve hvězdných soustavách. Když nějaká hvězda zanikne, vznikne černá díra, která vtahuje do svého temného víru i hvězdy, které dosud jasně zářily. Rodinné konstelace jsou součástí téhož řádu jako hvězdné soustavy a jejich zákonitosti nelze obejít.

V rodinném systému má každý své nezastupitelné místo. Prarodiče, otec, matka, děti v pořadí, jak se narodily. Pokud vztahy fungují, jak mají, jsou rodinné konstelace v pořádku. Stačí však například, aby matka po porodu prvorozence vytěsnila ze své blízkosti manžela, který na svou manželskou roli rezignuje a hledá únik třeba v profesním zaměření, přičemž opouští své místo v rodinné konstelaci. Vzniká černá díra, která může například přitáhnout dítě, které následuje otce, vyhledává ho, touží po něm. Vytrhuje se tak z primárního působení matky, ale narušená osobnost otce mu uspokojení neposkytne. Jiné dítě může chtít uvolněné místo po otci nahradit. Při vši své malosti za použití dostupných prostředků supluje chlapec roli otce povětšinou jako malý tyran, který drží „v šachu“ celou rodinu.

Psychologové mluví o rodinných konstelacích, Bible říká zřetelně a důrazně: „Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“ To je základní konstelace mezi mužem a ženou: jednota. Všechno, co je mé, je tvé. V zamilování nám k tomu pomáhá přirozenost, v dalším životě je to obětavá láska, která všechno dává

a čeká, že totéž dostane. Stálé riziko lásky, které však není jako riziko vnímáno, protože partner hledí na toho druhého. Ten, kdo chce dobře vychovávat, nemůže si při vši lidské slabosti i selháních klást nižší laťku úrovně svého manželského vztahu.

Už dnešní malá sonda nám ukázala, že nás nejenom obklopuje úžasný makrokosmos, který je do všech detailů postaven na mikrokosmu, ale každý máme co do činění se vztahovým kosmem, který je kosmem svou krásou, bohatstvím elementů, ale i výzvou, abychom se jeho zákonům pokorně podřídili.

Zdroj: Janšta Josef. *O výchově*. A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Přímětce – Bítov, 2018, str. 5–8.

K zamyšlení

Určitě každý z nás četl něco od papeže Františka. Někdo možná jen některou z jeho promluv v Katolickém týdeníku, jiný i některou jeho encykliku nebo knihu. To jsou ale všechno texty spíš pro dospělé. Pro dokreslení obrazu papeže Františka by bylo dobré přečíst si něco, co napsal dětem. K tomu nám může pomoci krásná kniha otázek, které napsaly děti papeži Františkovi a která obsahuje i jeho odpovědi.

Vybral jsem z ní tři, i když by se jich dalo vybrat víc. K ostatním se možná někdy v budoucnosti vrátím.

Milý papeži Františku, je mi ctí, že ti smím položit otázku. Chci se zeptat, co dělal Bůh, než stvořil svět? S pozdravem Ryan, 8 let, Kanada.

Milý Ryane,

ve stvoření je krása. A skrývá se v něm taky nekonečná a věčná Boží láska i milosrdenství. Když Bůh stvořil svět, začal něco vytvářet. Ale kdybych ti chtěl tvrdit, že před stvořením světa nedělal nic, nebyla by to pravda. Ve skutečnosti Bůh stvořil i čas – tedy „předtím“ a „potom“. Neraď bych ti však pletl hlavu složitými slovy. Představ si to třeba takhle: než Bůh vůbec něco stvořil, nejprve to miloval. Ano, přesně tohle dělal – miloval. Bůh vždycky miluje. Bůh je láska. Takže když Bůh začal tvořit svět, vyjadřoval tím prostě svou lásku. Ze všeho nejdřív byl Bůh láska, nejdřív Bůh miloval.

Vaše svatosti, dostane se můj dědeček, který není katolík a nikdy nechtěl udělat nic zlého, po smrti do nebe? Anebo jinak – pokud někdo nečiní žádné pokání, jak velký hřích by musel spáchat, aby šel do pekla? Bůh vám žehnej. Ivan, 13 let, Čína.

Milý Ivane,

Ježíš nás tolik miluje a přeje si, aby se každý z nás dostal do nebe. Boží vůle je, abychom se spásy dočkali všichni. Ježíš nás v životě doprovází až do posledního okamžiku, abychom s ním mohli být bez ustání. A přitom zdání někdy klame. Tak třeba někteří lidé mají za to, že když nedodržuješ do písmene veškerá nařízení církve, dostaneš se

spolehlivě do pekla. Jenže ve skutečnosti stojí Ježíš po celý náš život vedle nás – až do poslední chvíle! –, aby nás spasil.

K jednomu knězi, který se jmenoval Jan Maria Vianney, přišla kdysi jistá žena. Sloužil tehdy jako farář v městečku Ars ve Francii. Ta paní se dala do pláče, protože její muž spáchal sebevraždu. Skočil z mostu. Byla zoufalá, poněvadž si myslela, že její manžel určitě skončil v pekle. Avšak otec Jan Maria, který byl později svatořečen, jí řekl: „Podívej se, mezi tím mostem a tou řekou je přece ještě Boží milosrdenství.“

Milý papeži Františku, proč je tolik chudých, kteří nemají co jíst? Nemohl by jim Bůh dát najíst, jako nasýtil těch 5000 lidí? Zdraví tě Thierry, 7 let, Austrálie.

Ano, ano! To Bůh může, Thierry!

A neustále to dělá. Tenkrát dal Ježíš svým učedníkům chléb, aby ho rozdělili mezi lidi. Kdyby učedníci ten chleba nerozdali, všichni by byli dál o hladu. Chápeš, chleba máme! A je ho dost pro všechny! Skutečný problém spočívá v tom, že někteří z těch, kdo žijí v nadbytku, se nechtějí s ostatními podělit. Problém není v Ježíšovi, ale v sobeckých lidech, kteří si svou hojnost chtějí uchovat sami pro sebe. Na takové sobce je Ježíš velmi přísný. Musíme se naučit podělit o svůj majetek i o jídlo, které nám bylo dopráno. Jen tak bude dost pro všechny a všichni budou šťastní.

Jsou to dětské otázky. Možná takové nebo podobné nosíme v sobě i my, dospělí, ale nemáme odvahu se na ně někoho zeptat, jak to udělaly ty děti. A nemusí to být právě papež, stačilo by zeptat se kněze ve farnosti. Říká se, že nejsou hloupé otázky. Opravdu hloupé jsou jen ty nevyřešené. Přeji nám všem odvahu ptát se.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: *Milý papeži Františku. Papež odpovídá na dopisy dětí.* Nakladatelství LEDA, Voznice 2016, str. 13, 19 a 47.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava, ruší až do odvolání všechny plánované akce.

Prejeme všem čtenářům Cesty, členům a příznivcům našeho Klubu stále zdraví a Boží požehnání.

Marie Smolková

Filmové tipy

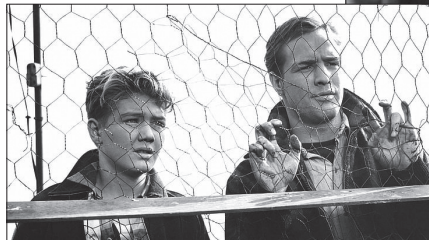
V přístavu

(Vatikánský filmový seznam)

Drama / Krimi / Thriller

USA, 1954, 108 min

Režie: Elia Kazan

Bývalý boxer Terry Malloy (Marlon Brando) se klidně mohl stát šampiónem, místo toho ale dře pro Johnnyho Friendlyho (Lee J. Cobb), předáka ve zločinem prolezlých docích. Když Terry nevědomky zaviní smrt jednoho ze

vzpurných dělníků, pronásleduje ho pocit viny. Ale až láska k Edie Doyle (Eva Marie Saint), sestře zabitého muže, Terrymu ukáže, jak hluboko padl. Pak násilnou smrtí umírá i Terryho bratr Charley (Rod Steiger), protože odmítal vlastního sourozence zavraždit, a Terry se rozhodne Friendlyho zločinecké impérium rozbít. Nezapomenutelné drama o Terryho vykoupení patří mezi nejuznávanější filmy všech dob. (*Bontonfilm*)

Coco

Animovaný / Komedie / Rodinný

USA, 2017, 105 min

Režie: Lee Unkrich, Adrian Molina

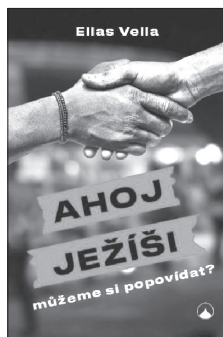
Na svátek Día de los Muertos neboli Dne mrtvých se v Mexiku scházejí celé rodiny, aby uctily památku těch, kteří s nimi už nejsou. Staví oltáře s jejich fotografiemi, zdobí si domy květy měsíčku a přinášejí oblíbené pokrmy a nápoje k hrobům, protože věří, že se mrtví přijdou k místu svého posledního odpočinku posilnit na cestu posmrtným životem. Na koho si totiž živi stále pamatují, ten ještě doopravdy nezemřel.

Malý Miguel by se na svátek Dne mrtvých rád zúčastnil soutěže pro hudebníky. Z celého srdce totiž obdivuje slavného zpěváka Ernesta de la Cruze – dokonce se potají sám naučil všechny jeho písničky. Jenže právě hudba je to, co jeho rodina nesnese. A to kvůli tomu, že jeho pradědeček-muzikant kdysi opustil jeho „babi“ Coco a její maminku, která pak místo truchlení vložila svou energii do založení rodinné výroby bot. Malý Miguel se ale nevzdává. V Den mrtvých se nečekaně octne v záhrobí, kde se setká se svými zesnulými předky a zažije úžasné dobrodružství. (*csfd.cz*)

Animovaný film měl premiéru na Mezinárodním filmovém festivalu v Moreliu v Mexiku dne 20. října 2017. V Mexiku měl poté premiéru následující týden a stal se nejvýdělečnějším filmem v Mexiku všech dob. Snímek je pozitivně hodnocen kritiky, a to hlavně animace, hlasy herců, hudební podklad, písně, emoční příběh a respekt k mexické kultuře. Stal se vítězem ceny Zlatý glóbus v kategorii nejlepší animovaný film a vítězem ceny Critics' Choice Awards v kategorii nejlepší píseň za „Remember Me“. (*wikipedia.org*)

Vojtěch Machovský

Knižní tipy

Ahoj Ježíši, můžeme si popovídat?

Elias Vella

Otec Elias Vella se pustil do odvážného experimentu. Jak by vypadalo setkání dnešních mladých lidí s Ježíšem? Jaká slova by volil Kristus tváří v tvář jejich životnímu příběhu? A jaké odpovědi by měl na složité problémy dnešní doby? Variace na evangelium o cestě učedníků do Emauz se odehrává v jedné běžné restauraci. Pět mladých lidí z různých koutů světa spolu mluví o svém životě,

když tu si k jejich stolu prostě přisedne Ježíš. Svěří se mu se svými radostmi, bolestmi a zraněními? Dojde k proměně jejich srdcí a životů? Jedno je jisté: Ježíšovo slovo i podaná ruka platí.

Od kněze a exorcisty Velly nemůžeme čekat nějaký výjimečný literární zážitek. Svým textem spíše míří přímo ke konkrétním otázkám, které sužují nejen mladé lidi, a pomáhá jim tak vyznat se ve složitém současném světě. Některé kapitoly jsou tak zaměřeny na sexuální morálku, jiné na eutanázii, New Age, internet, satanismus nebo správnou modlitbu.

Vánoční zázrak

Stormie Omartianová

Autorka této knihy se proslavila svou řadou *Síla modlitby*. Vyšly v ní svazky věnované tomu, jak se mají modlit rodiče, manželky, manželé, teenageři a v poslední době i prarodiče (novinka *Síla modlitby za vaše vnoučata*).

Tentokrát opustila své obvyklé téma a sepsala dílko *Vánoční zázrak*, v němž vypráví události Kristova narození současným jazykem. Vychází z adventních liturgických textů. Čtenář se dozví o proroctví Izaiáše i Micheáše, o okolnostech narození Jana Křtitele a samozřejmě také notoricky známý příběh Josefa, Marie a Ježíšova narození v Betlémě. Cenné na tom je, že se na tyto události podíváme přímo očima hlavních postav. Autorka ovšem nezabíhá do zbytečných detailů, nejde o román.

Součástí každé kapitoly je úryvek z Písma svatého a modlitba, která svým textem trefně reaguje na popsané události. Kniha nás rozhodně může provázet dobou adventní, ale nabízí se ale i jako milý vánoční dárek.

Znamení a symboly katolické víry

Les Miller

Proč je nejznámějším křesťanským symbolem kříž? Jaký je rozdíl mezi křížem a krucifixem? Proč mají křesťané na autech rybičku? Co představuje adventní věnec? Proč na Popeleční středu dostáváme na čelo popel? K čemu je růženec? Mají některá čísla zvláštní význam? Proč zapalujeme svíčky? A uctívají katolíci sochy?

To je jen několik z 25 otázek, které si lidé často kladou ve vztahu ke znamením a symbolům katolické víry. Tato stručná útlá příručka, která vychází v oblíbené edici *Katecheze do kapsy* (a opravdu se do ní vejde), nabídne odpovědi a může dodat i chuť pokračovat v poznávání víry dál.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Láska k zemřelým

Jeden chlapec chodíval každý den na pláž a psal do písku: „Mám tě rád, mami!“

Pak se díval, jak moře smývá nápis, a nakonec vesele odběhl.

Jeden posmutnělý stařík se každý den na tom pobřeží procházel a viděl, jak ten chlapec den za dnem píše tutéž větu a pak se dívá, jak ji moře odnáší. Taková hloupost..., myslel si pro sebe.

Jednou se rozhodl k dítěti přijít (nebylo mu více než deset let) a zeptat se ho: „Co to má za smysl psát do písku Mám tě rád, mami, a pak si to hned nechat smazat? Řekni jí, že ji máš rád, radši rovnou!“

Chlapec vstal a s pohledem upřeným na to, jak slaná voda snad postě smývá jeho nápis, odpověděl starci: „Já už maminku nemám, Bůh si ji vzal k sobě, jako si moře bere moje nápisy. Každý den sem chodím, abych jí a Bohu připomněl, že láska syna k mamince se nedá smazat.“

Stařec poklekl a se slzami v očích napsal: „Mám tě rád, Noro!“

To bylo jméno jeho ženy, která mu nedávno zemřela.

Pak vzal chlapce za ruku a společně se dívali, jak nápis mizí.

Z knihy: Bruno Ferrero, *Sny pro duši*

Děvčata a kluci, když nám zemře někdo blízký, tak také děláme nápis. Nepíšeme je sice jako ten chlapec do písku na mořském břehu, ale objednáme si kameníka, který nám jméno našeho zemřelého vyseká do kamene.

Proč to děláme?

Chceme tím vyjádřit, že tady je pochovaný někdo, koho jsme milovali a máme ho rádi pořád, i když už zemřel.

V těchto dnech budeme více chodit na hřbitov, abychom své hroby vyzdobili a zapálili tam ohýnek v lampičce. Především tam však přicházíme proto, abychom se za své zemřelé pomodlili. Můžeme se přitom podívat na vytesaná jména na pomníku, a pokud

je neznáme, tak je dobré se rodičů na ně zeptat. A pak už můžeme prosit: „Pane Bože, prosíme, vezmi naše drahé k sobě do nebe, pokud tam ještě nejsou. A dej, abychom se s nimi u tebe jednou v nebi setkali.“

Chlapec na břehu moře vyjádřil svou lásku k mamince tak, jak to cítil. My můžeme projevit svou lásku k našim blízkým tím, že hrob vyzdobíme a k tomu jim v modlitbě popřejeme: „Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají ve svatém pokoji. Amen.“

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Anežka Řeháková*

Ze života skautů a skautek

30 let skautského střediska Zvon Opava

Když se tvořila nová struktura organizace Junáka v Opavě po jeho obnovení v roce 1990, bylo pamatováno i na křesťanské oddíly. Vzniklo celkem 5 středisek, čtyři pojmenovaná podle světových stran: Opava – Jih, Opava – Sever, Opava – Východ, Opava – Západ a páté středisko Opava – střed pro věřící skauty a skautky.

Středisko Zvon Opava (dříve Opava – střed) bylo registrováno v roce 1990 jako středisko se zvýrazněnou náboženskou výchovou. První vůdkyní se stala ses. Magda Grimová.

Základ střediska tvoří dva historické oddíly: **5. chlapecký oddíl (nyní 5. oddíl sv. Jiří)**, který v roce 1947 založil řeholní bratr jezuitského řádu Karel Dománek. Ten stál také u vzniku **3. dívčího oddílu** v roce 1948 spolu s M. Grimovou.

V krátkém období let 1968–1970 byly obnoveny činnosti obou oddílů: 5. oddíl vedl br. Vilém Šimeček – Zpěvák, 3. oddíl ses. Věra Rychtová – Drobeček a ses. Magda Grimová.

Třetím oddílem střediska byl v letech 1990–1992 **6. chlapecký oddíl**, který vznikl při evangelické fari.

Každé středisko jako základní organizační jednotka má mít nejméně tři výchovné jednotky (oddíly). Proto když oddíly v Hradci nad Moravicí ukončily činnost, zaniklo i středisko a fungující **2. oddíl Domoradovice** vstoupil v roce 1995 do našeho střediska. V roce 2006 se zaregistroval **1. oddíl Heřmánek Velká Polom**. V současné době je středisko Zvon nejpočetnějším v okrese Opava, letos bylo registrováno 228 členů.

Oslava k výročí střediska plánovaná na 24. října se z pochopitelných důvodů odkládá.

Pavel Rychta – Paulo, vůdce střediska

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.*

Zdravím vás všechny v této nelehké době a z důvodů opatření vlády nevím, zda se budou moci uskutečnit akce v listopadu a prosinci. Přesto zde nabídku uvádím, kdyby se přece jen zadařilo a situace se natolik zlepšila, že by se akce mohly aspoň v omezeném počtu uskutečnit.

Co mohu jinak v této situaci nabídnout:

- Zapůjčení knih se vztahovou tematikou a tematikou výchovy dětí. Na požádání vám zašlu seznam knih, které jsou v opavské kanceláři Centra pro rodinu k dispozici.
- Možnost zakoupení Rodinného plánovacího kalendáře na rok 2021, který už po několikáté vydává naše Centrum pro rodinu. Kalendář bude od listopadu k dostání a vyzvednutí v kanceláři Centra pro rodinu v Opavě. Cena je 200 Kč.
- Mohu také nabídnout možnost individuálních rozhovorů a případné nasměrování na příslušné odborníky. Také můžete mailem posílat své dotazy, ráda všem odpovím.

Akce, které jsou v plánu v listopadu a prosinci:

Duchovní obnova pro ženy v Opavě 14. listopadu

Pokud to bude možné, uskutečnila by se v pastoračním středisku minoritského kláštera.

Téma: *Můj vztah k církvi*, přednášející: **P. Vítězslav Řehulka**.

Kontakt: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Adventní duchovní obnova pro manželské páry

Je v plánu v sobotu **5. prosince** v Církevní základní škole sv. Ludmily v Hradci nad Moravicí.

Program: *Hranice v manželství* – **MUDr. Jana Hájková z Brna** (psychiatr)

Začátek je v 8.45 a závěr v 18 hodin. Odpoledne bude možnost svátosti smíření a v 17 hodin mše svatá. Cena je 500 Kč/ pár (oběd, občerstvení, lektorné)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Za Centrum pro rodinu Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Prání pro seniory

Žáci naší školy se zúčastnili celonárodního projektu Prání pro seniory a vyrobili 130 krásných přáníček. Ty pak předali sociálním pracovnícím z Psychiatrické nemocnice v Opavě. Radost byla na obou stranách. Pracovnice poděkovaly jménem seniorů v jejich nemocnici a žáci poděkovali za sladké odměny.

Družina byla po škole

Jsou děti, které by nejraději zůstávaly ve škole až do večera. V pátek 18. září se toto přání některým dětem naší školy splnilo. Školní družina ve spolupráci s klubem SHM totiž připravila akci s názvem Družina je po škole. Pro téměř 30 dětí bylo přichystáno množství her, tvoření z papíru, skvělá večeře a samozřejmě i noční hra. Děti i vychovatelé prožili krásný večer.

Výuka přímo v terénu

S dětmi první a třetí třídy z Jaktáře jsme se byli podívat, jak vypadají křepelky, jak malá jsou jejich vajíčka a mohli jsme také ochutnat, jak chutnají. Pochovali jsme si i malinké králíčky a týdenní potkánky. Mohli jsme pozorovat, jak hezky o ně maminka pečuje. Moc se nám tahle hodina ČS líbila.

Houslistka ve výuce

Žáci přivítali v 1. až 4. třídě milou návštěvu – paní Julii Černou, houslistku Janáčkovy filharmonie v Ostravě. Prozradila dětem, kdo a z čeho housle vyrábí a jak se jmenují jednotlivé části houslí. Děti mohly slyšet, jak mistrovské housle zní, mohly si na dětské housle sáhnout a zabrnkat. Děkujeme paní Černé za mimořádný zážitek.

Více informací i fotografií na <http://czs.proit.cz>.

Jana Larischová

Charita Opava

Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.

Tříkrálová sbírka 2021 bude!

Tak jako každý rok, i letos v listopadu začíná Charita Opava intenzivně připravovat Tříkrálovou sbírku. Ta začíná až 1. ledna, ale do té doby čeká organizátory mnoho práce, především pak musí být sestaveny skupinky koledníků. I když se nad Tříkrálovou sbírkou 2021 vznášá mnoho otazníků, jedno je jisté. „Určitě proběhne, jen zatím nevíme, v jaké formě,“ vzkazuje její koordinátorka Marie Hanušová.

V tuto chvíli se chystají tři varianty Tříkrálové sbírky, Charita Opava pak zvolí tu, kterou bude možno použít podle aktuální epidemiologické situace. Pokud by to okolnosti umožnily, proběhne „Tříkrálovka“ v lednu 2021 stejně jako každý rok. Budou-li v té době platit jakákoliv epidemiologická opatření, bude se Tříkrálová sbírka konat s omezeními. Třetí varianta pak pracuje s nutností uspořádat sbírku jen virtuálně. „V každé z těchto variant však spoléháme na naše dobrovolníky, bez jejichž pomoci se neobejdeme,“ dodává Marie Hanušová. Proto s dobrovolníky již nyní začíná komunikovat a připravovat je na to, že v pořadí již jedenadvacátý ročník Tříkrálové sbírky bude možná netypický, ale určitě se ho nemíníme vzdát.

Vyhánění sester z Vlašoviček v reportáži Českého rozhlasu

Půlhodinovou reportáž o sedmdesátiletém výročí Akce Ř, během které komunistický režim vyvezl sestry dominikánky z kláštera ve Vlašovičkách u Opavy, odvysílal Český rozhlas.

V reportáži Martina Knitla hovoří dominikánka sestra Vojtěcha z Bojkovic, historik Petr Tesař i obyvatelé

Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené, který dnes sídlí v budově bývalého kláštera. Pokud Vám reportáž utekla, můžete si ji zpětně pustit na webových stránkách www.charitaopava.cz.

Třináctý ročník fotosoutěže MŮJ SVĚT bude jistě šťastný

V pořadí již třináctý ročník fotosoutěže MŮJ SVĚT vyhlašuje Charita Opava. Své fotografie do soutěže mohou počínaje 1. listopadem posílat lidé z velké rodiny zaměstnanců, klientů a dobrovolníků Charit z celé republiky. „Už se nemůžeme dočkat, až budeme Vaše snímky s odbornou komisí hodnotit, jsou totiž rok od roku lepší,“ vzkazuje patron soutěže prof. Jindřich Štreit. Vyhlášeny jsou opět tři kategorie, a to Portrét, Život kolem nás a Jak to vidím já. Kategorie poslední je určena výhradně pro klienty Charit a patronát nad ní převzala partnerská firma Asekol.

Uzávěrka stále populárnější fotosoutěže, jejíž aktuální pravidla najdete na stránkách Charity Opava pod záložku Můj svět, končí 30. ledna 2021. Vedle jejího patrona Jindřicha Štreita následně v odborné komisi zasednou také Jiří Siostrzonek z Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě a manažer oddělení komunikace firmy ASE-KOL Zdeněk Kovářík. Slavnostní vernisáž oceněných fotografií se uskuteční na přelomu února a března 2021 v Historické výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě. Tradičně pak výstavu představují celý rok Charity v dalších městech České republiky.

Již teď můžeme prozradit, že letošní vernisáž bude obohacena o novinku: členové odborné komise každou z oceněných fotografií okomentují a prozradí, proč je zaujala a v čem vidí její umělecký přínos. Kromě zpětné vazby pro autory může být toto hodnocení také vodítkem pro další fotografie.

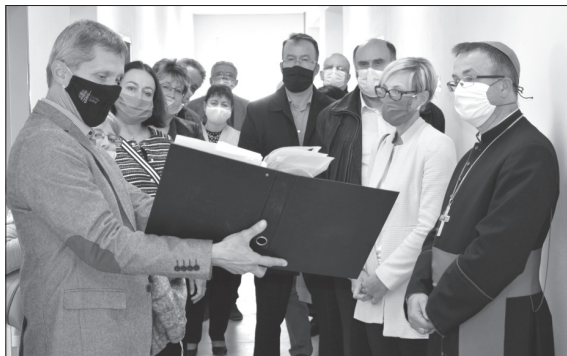
Pořadatelé vyzývají všechny zaměstnance, dobrovolníky i klienty – neváhejte a pošlete nám své fotografie! Možná jste to právě Vy, na koho čeká ocenění a setkání s Jindřichem Štreitem. I Vaše snímky mohou zvítězit a stát se tak svědectvím o nadějeplném poslání Charit.

Biskup Martin David požehnal Chráněné dílny Charity Opava

STS už není zkratka pro strojní traktorovou stanici, ale pro Společnou Tvořivou Smysluplnou práci.

Nové Chráněné dílny Charity Opava požehnal ve čtvrtek 8. října biskup Martin David. V průmyslovém areálu na ulici Přemyslovců v Opavě nalezly nové prostory všechny chráněné dílny Charity Opava, které až dosud sídlily na různých místech v Jaktři, Velkých Hošticích, Vlaštovičkách a v Opavě. Slavnostní otevření komplexně

zrekonstruovaných prostor, kterého se zúčastnila řada hostů z řad státní správy a samosprávy či partnerských firem Charity Opava proběhlo oproti původnímu plánu v komornějším duchu a za dodržení přísných hygienických předpisů.

Jak připomenul zástupce ředitele Charity Opava Tomáš Schaffartzik, místo, kam by mohla sestěhovat všechny dílny a umožnit jim další rozvoj, hledala Charita Opava déle než deset let. V roce 2016 se naskytla možnost v Jaktáři koupit objekty, které by mohly vyhovovat. Povedlo se to díky zřizovateli Charity Opava Biskupství ostravsko-opavskému, které objekty koupilo z peněz z takzvaných církevních restitucí a spolu s Charitou Opava zafinancovalo také rekonstrukci, vše dohromady za padesát milionů korun.

Zanedbané prostory se díky tomu změnilý na moderní pracoviště s potřebným zázemím. Nové místo tu našly charitní technické, vyšívací, keramické i kompletační dílny. Sídlit budou v několikapatrové administrativní budově a čtyřech velkých halách.

Areál kdysi patřil strojní traktorové stanici, zkráceně STS, proto se mu dodnes hovorově říká „estéeska“. „Po přestavbě a novém poslání těchto prostor dostávají nový smysl i písmena ze zkratky STS,“ řekl ještě před slavnostním posvěcením biskup Martin David. První písmeno S podle něj symbolizuje společné úsilí všech organizací a institucí, které se na rekonstrukci podílely, písmeno T označuje tvořivost, která je tak charakteristická pro chráněné dílny. Poslední S pak říká, že práce zde je nejen velmi potřebná, ale také smysluplná. „A ještě bych přidal jedno S,“ dodal biskup Martin David, „a to S jako srdce symbolizující lásku, kterou je naplněna práce Charit.“

Požehnání dílen se vedle biskupa Martina Davida a dalších hostů z biskupství Ostravsko-opavské diecéze zúčastnil také opavský primátor Tomáš Navrátil, ředitelka opavské pobočky Úřadu práce ČR Petra Ballová, náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje Jiří Navrátil či ředitel Diecézní charity ostravsko-opavské Lukáš Curylo. Slavnostní náladu a radost z povedeného díla nemohla pokazit ani omezení, která si vynutil nouzový stav. Slunečné počasí umožnilo uspořádat setkání ve venkovních prostorách před jednou z hal, kde přítomným zahrál bluesman Lubomír Bužma Khýr, následné komentované prohlídky pak proběhly po menších skupinkách.

„Vznik nových dílen je díky možnostem dalšího rozvoje důležitým okamžikem nejen pro Charitu Opava, ale také pro město Opavu a celý kraj. Dílny už dnes zaměstnávají asi 150 lidí s různými handicapy a další již teď přibíráme. Kromě zaměstnávání znevýhodněných budou mít dílny také nezanedbatelný ekologický přínos pro celý region,“ prohlásil v děkovné řeči partnerům ředitel Charity Opava Jan Hanuš.

Vzpomínka na klienty hospice se odkládá

Epidemiologická opatření si letos vynutí přerušení tradice pietního listopadového setkání pracovníků mobilního hospice Charity Opava Pokojný přístav s rodinnými příslušníky zemřelých klientů. Společná vzpomínka na zemřelé, které v posledních dnech života provázely v domácím prostředí spolu s rodinnými příslušníky také zdravotní sestry mobilního hospice, začala vždy mši svatou, na kterou navazovalo přátelské neformální posezení. „Mrzí nás to, snad se nám podaří setkání, které je pro nás také velmi důležité, uspořádat někdy příští rok,“ dodává vedoucí Pokojného přístavu Libuše Smějová.

Jan Hanuš hostem Zibiho Czendlika

Ředitel Charity Opava Jan Hanuš byl minulý měsíc hostem pořadu Zbigniewa Czendlika „Jak to vidí“. Oba pánové hovořili na téma lidí se zrakovým handicapem či zaměstnávání osob s různými handicapy, ale také o tom, jak Jan Hanuš relaxuje. Půlhodinový rozhovor najdete na stránkách Charity Opava.

Charita Opava

Oznámení

Otevření kostela a zpovídání

V současné době je otevřen *kostel svatého Vojtěcha* k soukromé modlitbě **každý den od 8 do 17 hodin**.

Přijmout svátost smíření je možné:

- **v pondělí** od 8 do 9 hodin
a od 16 do 17 hodin,
- **ve středu** od 8 do 9 hodin,
- **v pátek** od 8 do 9 hodin a
od 16 do 17 hodin.

Zpovídá se ve zpovědnici
v zadní části kostela nebo v sakristii
(na požádání). Před vstupem do
zpovědnice si dezinfikujte ruce.

Aktuální
informace

z farnosti Panny Marie

najdete na stránkách farnostopava.cz, kde je
také uveden přehled mešních úmyslů, které
jsou nyní slouženy bez účasti lidu.

V kostele Svatého Ducha je ve středu od 14 do 17 hodin možnost svátosti smíření a tiché adorace.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 27., číslo 11. Náklad 250 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 3. 12. 2020, uzávěrka 14. 11. 2020